

VOORWOORD OEHOE 1998-3

Sommigen konden er maar niet genoeg van krijgen en wilden nog eens, nog eens ... in de Bobbaan of de Vogelrock. Anderen hadden er na één keer meer dan genoeg van en waren de rest van de avond opvallend stilletjes ... en konden in het weekend een beetje bijkomen en hun maag reorganiseren. Onze personeelsdag in 'De Efteling' was een mooi feestje en een perfecte generale repetitie voor de eerste zeer succesvolle klantendag, een week later. Toch maar goed dat de duistere diepten van de Vogelrock en de woeste stromen van de Piranha waren ingeruild voor het Spookslot en Droomvlucht. Want je zou toch wel uitgebreid moeten hebben staan föhnen om al die natte pakjes en kostuums weer droog te krijgen. Nog even knepen wij de tenen bij elkaar toen enkele dagen na ons bezoek aan 'De Efteling' in de pers werd gemeld dat de Bobbaan om onverklaarbare redenen stilgevallen was. Je moet er toch niet aan denken dat onze accountmanagers een 19 meter hoge klimtocht hadden moeten ondernemen om klanten uit hun benarde positie te bevrijden?

Een crisis-medewerker vroeg zich in een extra editie van de Vennerbode (beperkte oplage, reeds volledig uitverkocht, wordt niet meer herdrukt) af of er nog leven zou zijn na 23 juli, de dag dat Margot afscheid nam van KPC Groep. En hoe de redactie van Oehoe met de moed der wanhoop het volgende nummer probeerde te vullen, verdwalend in het fotoarchief van medewerkers.

Maar zo erg is het allemaal nu ook weer niet; wel betreuren wij natuurlijk het vertrek van Margot en zullen wij haar tomeloze inzet en brede kennis missen. Maar inmiddels melden zich voortdurend nieuwe gezichten aan: in onderwijspolitiek Den Haag, bij KPC Groep, in de OR en in de redactie van Oehoe, waar wij Annemarie van harte welkom heten.

Tenslotte nog twee geruststellende mededelingen en een kritische vraag.

In augustus jl. berichtte het Brabants Dagblad dat de Maastrichtse cementfabriek Enci de unieke familie oehoes die in een groeve van de fabriek huist, de komende jaren met rust zal laten. De groeve zou aanvankelijk worden volgestort met driehonderdvijftigduizend kilo vuursteen, maar natuurorganisaties waren bang dat de oehoes zouden verdwijnen. Enci heeft beloofd een jaar lang geen werkzaamheden uit te voeren rond de plek waar het uilenstel nu bivakkeert. Rust en ruimte dus voor de oehoes, net zoals de nieuwe behuizing voor twee steenuilen die een dierenarts in Vlijmen onlangs ophing aan de zijkant van zijn woning, nadat het uilenpaar uit de schoorsteen was gevallen. Mooi toch?

En de kritische vraag luidt, waarom er op onze give-away muismatjes in plaats van kleine, hongerende boerenzwaluwen geen jonge, zelfstandig lerende uiltjes staan??